

Lịch sử
Chủ đề: Cờ Vàng 3 Sọc đỏ
Tác giả: LS Lê Duy San

Ý Nghĩa của lá Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ và Bài Tiếng Gọi Công Dân

Đã có cả hàng chục bài viết về lịch sử, ý nghĩa của Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ (quốc kỳ của VNCH) và bài “Tiếng Gọi Công Dân” (quốc ca của VNCH) cùng nhiều bài tranh luận có nên treo Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ và hát bài Tiếng Gọi Công Dân trong các buổi sinh hoạt cộng đồng của người Việt tỵ nạn cộng sản hay không. Nhiều bài viết rất là công phu và giá trị như bài “Quốc Kỳ và Quốc Ca Việt Nam” của cố giáo sư Nguyễn Ngọc Huy, nhưng chính giáo sư Nguyễn Ngọc Huy cũng công nhận: “Viết bài này, tác giả chỉ có mục đích trình bày một số dữ kiện lịch sử xác thật về quốc kỳ và quốc ca Việt Nam...” Còn hầu như chưa có bài nào viết thật rõ ràng và ngắn gọn về ý nghĩa của Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ và bài “Tiếng Gọi Công Dân” để người Việt hiểu rõ nhất là trong giai đoạn hiện tại và tại sao chúng ta, những người Việt hải ngoại tỵ nạn cộng sản cần phải tôn kính và vinh danh mỗi khi có dịp hội họp tại nơi công cộng.

1. Lịch sử và ý nghĩa Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ và bài “Tiếng Gọi Công Dân” trước 1975

a. Lịch sử Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ và bài “Tiếng Gọi Công Dân”

Có thể nói, trước ngày quân đội Nhật lật đổ chính quyền thuộc địa Pháp ở Đông Dương vào ngày 9/3/1945, Việt Nam chưa hề có quốc kỳ và quốc ca. Ngày 17/4/1945 chính phủ Trần Trọng Kim được thành lập, lá cờ Quê Ly (sọc vàng ở giữa đứt đoạn làm hai) được chấp nhận là quốc kỳ của Việt Nam. Có thể nói đây là lá cờ đầu tiên của Việt Nam. Nhưng trên thực tế, lá cờ này chỉ đại diện cho nhân dân Việt Nam 2 miền Bắc và Trung mà thôi vì nhà cầm quyền quân sự Nhật chưa chịu trả Nam Kỳ cho triều đình Huế. Mãi tới ngày 14/8/1945, tức sau khi chính phủ Nhật đã đầu hàng Đồng Minh được 4 ngày (ngày 10/8/1945) lá cờ quẻ ly mới thực sự đại diện cho cả 3 miền Bắc, Trung và Nam Việt Nam và bản Quốc Ca Việt Nam là bài Việt Nam Minh Châu Trời Đông của Nhạc sĩ Hùng Lĩnh.

Thời gian tồn tại của lá quốc kỳ Quẻ Ly và bài quốc ca Việt Nam Minh Châu Trời Đông quá ngắn ngủi vì 5 ngày sau tức ngày 19/8/1945 chính phủ Trần Trọng Kim đã bị Việt Minh tức Hồ Chí Minh, tay sai của cộng sản đệ tam quốc tế cướp chính Quyền và quốc kỳ được thay thế bằng Cờ Đỏ Sao Vàng là cờ đảng của đảng cộng sản Việt Nam (1) và quốc ca được thay thế bằng bài “Tiến Quân Ca” của Văn Cao.

Sau khi cướp được chính quyền, ngày 6 tháng 3 năm 1946, ông Hồ Chí Minh đã ký Hiệp Định Sơ Bộ Pháp-Việt với Jean Sainteny, đại diện chính phủ Cộng Hòa Pháp, rước quân đội Pháp vào để rảnh tay tiêu diệt các đảng phái quốc gia (2), ông Hồ Chí Minh mới mở

cuộc chiến chống Pháp để giành chính nghĩa. Chiến tranh Việt (Việt Minh) Pháp bùng nổ vào ngày 19/12/46. Pháp chiếm hầu hết các thành phố của cả ba miền Trung Nam Bắc, Việt Minh phải rút ra hậu phương để kháng chiến. Sau hơn 2 năm đánh nhau với Việt Minh, người Pháp thấy không thể chiến thắng nên đã liên lạc với Hoàng Đế Bảo Đại để trao trả quyền độc lập cho VN nhưng vẫn nằm trong khối Liên Hiệp Pháp (3). Ngày 2/6/1948, chính phủ lâm thời Việt Nam ra đời do tướng Nguyễn Văn Xuân chủ tọa, lá Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ do họa sĩ Lê Văn Đệ đề nghị được chấp nhận làm quốc kỳ và lấy bài Tiếng gọi Thanh Niên của Lưu Hữu Phước (4) được đổi tên là Tiếng Gọi Công Dân đã được chấp nhận làm quốc ca của quốc gia Việt Nam.

Ngày 7/7/1954, Ông Ngô Đình Diệm về nước thành lập chính phủ và lập nên nền đệ Nhất Cộng Hòa VN. Quốc Hội Lập Hiến VNCH năm 1956 đã quyết định giữ lại bài **Tiếng Gọi Công Dân** làm quốc ca, nhưng lời được đổi lại như sau:

*Này công dân ơi! Quốc gia đến ngày giải phóng.
Đông lòng cùng đi, hy sinh tiếc gì thân sống!
Vì tương lai quốc dân, cùng xông pha khó khăn,
Làm sao cho núi sông từ nay luôn vững bền.
Dầu cho thây phơi trên gươm giáo,
Thù nước lấy máu đào đem báo.
Nòi giống lúc biến phải cần giải nguy,
Người công dân luôn vững bền tâm trí,
Hùng tráng quyết chiến đấu làm cho khắp nơi
Vang tiếng người nước Nam cho đến muôn đời!*

(Điệp khúc)

*Công dân ơi! Mau hiến thân dưới cờ!
Công dân ơi! Mau làm cho cõi bờ
Thoát cơn tàn phá, về vang đời sống
Xứng danh ngàn năm dòng giống Lạc Hồng.*

Có nhiều người chỉ trích việc dùng bài Tiếng Gọi Thanh Niên của Lưu Hữu Phước là một người theo cộng sản. Thực ra thì bài Tiếng Gọi Công Dân chỉ mượn Nhạc, còn Lời thì đã thay đổi gần như khác hẳn. Hơn nữa, khi làm bài Tiếng Gọi Thanh Niên, Lưu Hữu Phước chỉ là một sinh viên với lòng yêu nước nhiệt thành, ông chưa hề gia nhập một đảng phái nào, kể cả đảng cộng sản Việt Nam.

b. Ý nghĩa Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ và bài “Tiếng Gọi Công Dân”

Theo giáo sư Nguyễn Ngọc Huy thì:

“... quan niệm cổ của dân tộc Việt Nam, màu vàng thuộc hành thổ và màu đỏ thuộc hành hỏa và vì hỏa sanh thổ nên hai màu này rất hợp với nhau... ba sọc đỏ nhỏ như những tia nắng rơi xuống một mặt đất rộng rãi làm cho mặt đất này ấm áp và có điều kiện thuận lợi cho cây cỏ mọc lên được”.

“... nền vàng tượng trưng cho quốc gia và dân tộc Việt Nam nói chung và ba sọc đỏ tượng trưng cho ba kỳ. Vậy, ba sọc đỏ nằm trên nền vàng hàm ý là nước Việt Nam gồm cả ba kỳ và dân tộc Việt Nam gồm người của cả ba kỳ”.

Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ và bài Tiếng Gọi Công Dân không những là Quốc Kỳ và Quốc Ca của Việt Nam mà còn là biểu tượng của một nước có tự do và dân chủ, và đã được tất cả các nước trên thế giới trong khối tự do dân chủ công nhận. Còn Cờ Đỏ Sao Vàng và bài Tiến Quân Ca chỉ được những nước độc tài chuyên chính trong khối cộng sản công nhận mà thôi.

Trong gần 30 năm, từ 1948 đến 1975, người dân VN tự do cũng như người lính VNCH chống cộng sản Việt Nam đã hy sinh không biết bao xương máu không phải là để bảo vệ cho một chủ nghĩa hay một chủ thuyết nào, mà chỉ là để bảo vệ cho Tự Do, Dân Chủ và Nhân Quyền cho Việt Nam. Vì thế ngọn Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ và bài Tiếng Gọi Công Dân không những là biểu tượng cho quốc kỳ và quốc ca của Việt Nam mà còn là biểu tượng cho Tự Do, Dân Chủ và Nhân Quyền, cho nguyện vọng tốt đẹp của quốc gia, dân tộc. Biểu tượng Cờ Đỏ Sao Vàng và bài "Tiến Quân Ca" của Việt Cộng trái lại, nó là biểu tượng chủ nghĩa cộng sản, một chủ nghĩa tam vô: vô tổ quốc, vô tôn giáo, vô gia đình, và học thuyết Mác-Lê, một học thuyết chuyên chính vô sản. Bởi vậy những kẻ chiến đấu dưới lá Cờ Đỏ Sao Vàng, dưới bài Tiến Quân Ca không phải là chiến đấu cho Tự Do, Dân Chủ, Nhân Quyền, cho quốc gia dân tộc, mà là chiến đấu cho đảng cộng sản, cho chủ nghĩa Mác-Lê.

2. Tại sao phải tôn kính và vinh danh Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ và bài “Tiếng Gọi Công Dân”

a. Để nêu cao chính nghĩa của người Việt quốc gia

Năm 1954, gần một triệu người miền Bắc VN đã phải bỏ hết cả nhà cửa ruộng vườn chạy trốn Việt Cộng để di cư vào Nam với 2 bàn tay trắng cũng chỉ vì muốn được hưởng tự do, dân chủ và nhân quyền của chính quyền miền Nam Việt Nam, tức chính quyền quốc gia VN mà biểu tượng là lá cờ Vàng với ba sọc đỏ.

Suốt 20 năm cuộc chiến VN từ 1954 tới 1975, Việt Cộng mà biểu tượng là lá cờ máu (đỏ) với ngôi sao vàng đi tới đâu là đồng bào VN chạy khỏi đó và tìm tới vùng có lá Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ, tức vùng quốc gia để được bảo vệ và che chở.

Hàng triệu quân dân cán chính của VNCH đã phải bỏ mình cũng vì để bảo vệ cho lá Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ tức bảo vệ cho người dân miền Nam VN được Tự Do, Dân Chủ và có Nhân quyền.

Năm 1975, Việt Cộng xóa bỏ Hiệp Định Ba-lê và cưỡng chiếm miền Nam, lại một lần nữa, hơn một triệu người Việt bỏ hết cả tài sản, nhà cửa, ruộng vườn ra đi với 2 bàn tay trắng để tìm tự do và trong số này cũng có tới vài trăm ngàn người đã chìm sâu dưới lòng đại dương cũng vì 2 chữ tự do.

b. Để giữ vững căn cước của người Việt tỵ nạn cộng sản

Sau năm 1975, chế độ Việt Nam Cộng Hòa không còn, Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ cũng như bài Tiếng Gọi Công Dân không còn là biểu tượng cho Quốc Kỳ và Quốc Ca của nước Việt Nam nữa. Nhưng trong lòng mọi người, dù đã bỏ nước ra đi hay hãy còn ở lại trong nước, Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ và bài Tiếng Gọi Công Dân vẫn là biểu tượng của Tự Do, Dân Chủ và Nhân Quyền.

Chúng ta bỏ nước ra đi vì không muốn sống dưới chế độ tàn ác, phi nhân của cộng sản Việt Nam. Các quốc gia tự do trên thế giới nhận cho chúng ta nhập cư cũng vì tư cách tỵ nạn chính trị của chúng ta. Vì thế, là người Việt tỵ nạn cộng sản, chúng ta cần phải bảo

vệ tư cách này bằng cách tôn kính và vinh danh Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ (quốc kỳ VNCH) và bài Tiếng Gọi Công Dân (quốc ca VNCH) mỗi khi có dịp hội họp tại nơi công cộng.

c. Để phân biệt rõ ràng làn ranh Quốc Cộng

Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ và bài Tiếng Gọi Công Dân không những là biểu tượng lý tưởng của người Việt tỵ nạn cộng sản, không những là căn cước của người Việt tỵ nạn Cộng sản, nó còn là biểu tượng để phân biệt rõ ràng làn ranh Quốc Gia và cộng sản. Một buổi họp có tính công cộng mà không treo Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ, không hát bài Tiếng Gọi Công Dân thật khó lòng biết rõ đó là buổi họp của người quốc gia hay của bọn cộng sản.

Bởi vậy, là người Việt tỵ nạn cộng sản, chúng ta tuyệt đối không những không tham dự những buổi họp công cộng không có treo Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ và hát bài Tiếng Gọi Công Dân mà còn có bổn phận phải tẩy chay và thông báo cho mọi người biết để xa lánh.

Trên thế giới, nhiều nước đã ra nghị quyết vinh danh Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ của người Việt tỵ nạn cộng sản, nhất là tại Hoa Kỳ. Trong bài “Quốc Kỳ và Quốc Ca Việt Nam” cố giáo sư Nguyễn Ngọc Huy nói: “Hiện nay, quốc kỳ nền vàng ba sọc đỏ không còn được chánh thức dùng bên trong nước Việt Nam, nhưng mọi người Việt Nam ở quốc nội đều biết rằng nó là lá cờ tượng trưng cho nền độc lập và tự do của Tổ Quốc, chống lại chế độ cộng sản tàn ác, phi nhân và nô lệ ngoại bang. Bên ngoài Việt Nam, nó cũng được người ngoại quốc xem là biểu tượng của phía người Việt Nam chống lại cộng sản. Không biểu tượng nào khác có thể thay thế Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ về các mặt này. Vậy, việc tỏ lòng tôn trọng quốc kỳ nền vàng ba sọc đỏ và dùng nó một cách rộng rãi ở nơi nào có người quốc gia Việt Nam là một công cuộc đóng góp lớn vào việc giải phóng đất nước khỏi ách cộng sản.”

Tóm lại, mặc dầu Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ cũng như bài Tiếng Gọi Công Dân, kể từ 30/4/1975, không còn là biểu tượng quốc kỳ và quốc ca của Việt Nam nữa, nhưng đối với người Việt tỵ nạn cộng sản, nó vẫn biểu tượng cho tự do, dân chủ, nhân quyền, cho căn cước của người Việt tỵ nạn cộng sản. Nó là bằng chứng để phân biệt người quốc gia với người cộng sản.

Không phải chỉ có người Việt tỵ nạn cộng sản, những [người] miền Nam, đã sống dưới chế độ Việt Nam Cộng Hòa và được hưởng những ân huệ của chế độ Việt Nam Cộng Hòa mới trân quý, bảo vệ và mong muốn Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ sẽ có ngày lại đại diện cho nước Việt Nam, mà ngay cả những người sinh ra dưới chế độ cộng sản và được dạy dỗ bởi cộng sản cũng mong muốn Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ sẽ có ngày tung bay khắp vùng trời Việt Nam. Trong bài “Còn Cờ Đỏ Sao Vàng Thì Không Bao Giờ Có Độc Lập, Tự Do, Hạnh Phúc” đăng trong tờ báo chui trong nước, tờ “Báo Sinh Viên Yêu Nước”, tác giả Lê Trung Thành, một sinh viên du học tại Đài Loan nói “lá Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ chắc chắn sẽ lại tung bay ngạo nghễ trên quê hương Việt Nam”.

Mọi sự lạm dụng cũng như khinh thường Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ và bài Tiếng Gọi Công Dân của những kẻ vô ý thức cần phải được kết án nghiêm khắc.

LS Lê Duy San

Tác giả chú thích:

(1) Thực ra thì cờ đảng của đảng cộng sản Việt Nam cũng là lá cờ Búa Liềm như cờ của cộng sản Nga, cộng sản Tàu. Nhưng vì muốn lừa gạt nhân dân và các đảng phái quốc gia nên chúng chọn Cờ Đỏ Sao Vàng. Khi cướp được chính quyền từ chính phủ Trần Trọng Kim, chúng đã áp đặt lá cờ Đỏ Sao Vàng thành quốc kỳ VN.

(2) Hiệp định bao gồm các điểm chính sau đây:

Chính phủ Pháp công nhận nước Việt Nam Dân chủ Cộng hòa là một quốc gia tự do trong Liên bang Đông Dương và trong khối Liên hiệp Pháp, có chính phủ, nghị viện, quân đội và tài chính riêng Chính phủ Việt Nam đồng ý cho 15,000 quân Pháp vào miền Bắc thay thế cho 200,000 quân Trung Hoa Quốc dân đảng để làm nhiệm vụ giải giáp quân Nhật. Pháp hứa sẽ rút hết quân trong thời hạn 5 năm, mỗi năm rút 3,000 quân.

(3) Ngày 8/6/1948 trên một chiến hạm bỏ neo tại Vịnh Hạ Long, Cao ủy Bollaert, đại diện chính phủ Pháp và Nguyễn Văn Xuân thủ tướng Chính phủ Trung ương Quốc Gia Lâm thời đã ký thỏa ước Vịnh Hạ Long. Pháp nhìn nhận VN độc lập và tự do thực hiện sự thống nhất quốc gia. Đến ngày 8/3/1949, tại Dinh tổng thống Pháp (Điện Elysée) cựu hoàng Bảo Đại và TT Vincent Auriol ký Hiệp ước Elysée.

Pháp chính thức nhìn nhận VN là một quốc gia độc lập thống nhất thuộc khối Liên Hiệp Pháp (Vũ Quốc Thúc, “Thời Đại Của Tôi”).

(4) Bài Tiếng Gọi Thanh Niên của Lưu Hữu Phước như sau:

[Phiên khúc 1]

Này sinh viên ơi! Đứng lên đáp lời sông núi!
Đồng lòng cùng đi, đi, mở đường khai lối.
Vì non sông nước xưa, truyền muôn năm chớ quên,
Nào anh em Bắc Nam! Cùng nhau ta kết đoàn!
Hồn thanh xuân như gương trong sáng,
Đừng tiếc máu nóng, tài xin ráng!
Thời khó, thế khó, khó làm yếu ta,
Dẫu muôn chông gai vững lòng chi sá.
Đường mới kịp phóng mắt nhìn xa bốn phương,
Tung cánh hồn thiếu niên ai đó can trường.

(Điệp khúc)

Sinh viên ơi! Ta quyết đi đến cùng!
Sinh viên ơi! Ta thề đem hết lòng!
Tiến lên đồng tiến! Vẻ vang đời sống!
Chớ quên rằng ta là giống Lạc Hồng!

[Phiên khúc 2]

Này sinh viên ơi! Dấu xưa vết còn chưa xóa!
Hùng cường trời Nam, ghi trên bảng vàng bia đá!
Lùa quân Chiêm nát tan, thành công Nam tiến luôn,
Bình bao phen Tống Nguyên, từng ca câu khái hoàn.
Hồ Tây tranh phong oai sơn phấn,
Lừng tiếng Sát Thát Trần Quốc Tuấn.
Mài kiếm cứu nước nhớ người núi Lam,
Trừ Thanh, Quang Trung giết hăng bao đám.
Nòi giống có khí phách từ xưa chớ quên,
Mong đến ngày vẻ vang, ta thấp hương nguyên.

(Trở lại điệp khúc)

[Phiên khúc 3/Kết]

Này sinh viên ơi! Muốn đi đến ngày tươi sáng,
Hành trình còn xa, chúng ta phải cùng nhau gắng!
Ngày xưa ai biết đem tài cao cho núi sông,
Ngày nay ta cũng đem lòng son cho giống dòng.
Là sinh viên vun cây văn hoá,
Từ trước sẵn có nhiều hoa lá.

*Đời mới kiến thiết đáp lòng những ai
Hằng mong ta ra vũng cầm tay lái.
Bền chí quyết cố gắng làm cho khắp nơi
Vang tiếng người nước Nam cho đến muôn đời!*

(Trở lại điệp khúc)

LS Lê Duy San

Nguồn: Internet eMail by ddcb chuyển

*Đăng ngày Thứ Sáu, August 3, 2018
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTĐ/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*